

Font de Cantillepa

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: A l'inici del camí del Castell des de la carretera C-243b.
Emplaçament A peu de carrer, en el carrer del camí del castell, hi ha una cruïlla i tot seguit una gran explanada on hi ha la font esmentada.
Alçada: 209

Coordenades:

Latitud: 41.43643
Longitud: 1.86733
UTM Est (X): 405371
UTM Nord (Y): 4587826

Classificació

Número de fitxa 08091 - 49
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII - XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Es troba en un bon estat de conservació, tant la font com l'entorn de l'element.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Gelida. Plaça de la vila, 12. 08790 GELIDA
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa: dc., 03/04/2024 - 09:19

Descripció

Actualment, el conjunt estructural de la font està format principalment de blocs de pedra roja. Aquests blocs elaboren una cobertura en l'element. Al mig de l'estructura de pedra es pot trobar el broc metàl·lic del qual hi vessa el recurs hídric corresponent, ara bé, en aquest cas no s'ha pogut observar, ja que l'espai on hi ha el broc es trobava inundat per la mateixa aigua de la font. A més una mica més amunt també hi ha dos cartells informatius.

El primer, situat en la part baix-esquerra, fa referència al fet que l'aigua proporcionada per la font no és apta pel consum. En canvi, l'altre cartell està destinat a mostrar un fragment d'un poema de l'autor local Ramon Pallejà i Camaló. El fragment diu: "Em plau ton cant, fontana, amb plors d'argent, de música preuada, recites suaument encantada un conte de fades...".

El broc i els cartells que es troben al centre de l'element estan envoltats d'uns bancs de pedra que per tal d'accedir-hi, cal baixar uns esglaons pel costat dret de la font.

Observacions:

La font ha experimentat un procés evolutiu notable el qual ha acabat conformant el seu bon aspecte actual. Serà a partir de la meitat del segle XX que l'estructura conformarà l'aspecte actual. En l'emplaçament de la font podem destacar-hi una gran esplanada o plaça on hi ha diversos arbres així com un seient de pedra. Pel que fa als arbres són plataners.

Història

El nom a la font també és utilitzat per la cèlebre revista local del municipi. La formació del nom pot venir arran de la influència del mas de Cantillepa o així com del compost dels mots "càntir" i "llepa", que vol evocar l'expressió de llepar el càntir. A més a més, antigament hi havia el rumor de què la font era curativa, principalment per als mals de pedra i ronyó.

El re-disseny i forma actual es va fer l'any 1946 a mans d'Armand Mas i Tulla.

Bibliografia

CARAFÍ, Mercè (1998). L'Abans. Recull gràfic de Gelida, 1890-1965. Efadós Editorial.

Enllaços d'interès:

[Explicació etimològica de la font](#)

